

Prvi broj "Museumskunde" za 1980. godinu donosi razmatranje Wolfganga Klauswitza o višeznačnosti muzejske pedagogije i ulozi muzeja koji bi morao biti sve prije nego organizacija za sušto pružanje usluga i izložbeni prostor.

Olaf Schwencke u svom članku "Muzej i politika" ističe da političari dolaze u muzeje samo zato jer prerijetko čuju o djelatnosti muzeja iako političari trebaju muzeje za svoj kulturni rad, a muzeji političare za svoju muzejsku aktivnost. Na ovaj se članak nadovezuje razmišljanje "Muzejski pesimizam?" Antona Teyssena o smislu brojnosti i glomaznosti muzeja koji više nisu putovi, već autoputovi u prošlost, pa posjetiocima nemaju mogućnosti da se zadrže u muzejima, već kroz njih jure bez zaustavljanja.

Karl E. Bungenstab naglašava u svom napisu da muzeji postoje zbog ljudi i da stoga njihova djelatnost mora biti usmjerena k širim slojevima, a znanstvena istraživanja i prikupljanje gradje tek su pretpostavka za pripremu pedagoškog rada. Osim toga istaknuto je da rad u muzejima mora biti slobodan od svih vanjskih pritisaka.

Gottfried Hausmann i Tapman Kumar razradjuju vrednovanje aktivnosti na muzejskom području, a Chow-Ming-Chen i Hsü Wei-Shu upoznaju čitaoca s Prirodoslovnim muzejom u Pekingu.

Drugi dio časopisa donosi vijesti i informacije.

Nakon uvodnog članka redakcije pod naslovom "Muzejsko ledeno doba", slijedi kratak napis Guntera Galla o posjetama muzejima.

Kurt Fina pod naslovom "Muzej i krajolik - doživljaji, učenje, izobrazba" razmatra ulogu i veze muzeja i krajolika u životu ljudi. Jurgen Rohmeder u svom članku govori o oblicima organizacije muzejske pedagogije u Saveznoj republici Njemačkoj i smatra da je muzejska pedagogija kulturna specijalnost, a ne politička djelatnost, te su stoga za neposredni stručni nadzor muzejskog rada prikladni samo muzejski pedagozi i stručnjaci, a nikako pravnici ili razni upravni stručnjaci.

Lotte E. Sturm iznosi primjere koji potvrđuju Herderovu tvrdnju da se ljepota nekog oblika ne doživljava samo očima, već i opipom, a to najbolje potvrđuju djela slijepih. O tome kako slijepi osobe doživljavaju i upoznaju muzejske predmete govore i Michael Egger i Michael Knorr u članku "Vodjenje slijepih u Zbirci prethistorije u Münchenu". Slijedi članak Eduarda Pestela "Muzejska politika u okviru kulturne politike u Donjoj Saksonskoj" u kojem je sažet govor ministra za znanost i umjetnost povodom simpozija Njemačkog muzejskog saveza u Hannoveru 11. rujna 1979. godine. Stephan Waetzoldt govori o 150 godina muzeja u Pruskoj pod nazivom "Pruska kulturna baština", a Arnold Lühning o izložbi bavar-skog narodnog muzeja u Münchenu održanoj od 15. travnja

do 30. rujna 1980. godine.

Kao i obično na posljednjih nekoliko strana časopisa objavljene su vijesti i obavijesti iz kulturnog i muzejskog života.

Nakon uvodnog članka redakcije o 75 godina muzeologije slijedi govor Dr. Dietera Sauberzweiga na godišnjoj skupštini Saveza muzeja Njemačke održanoj od 3. do 5. srpnja 1980. godine u Berlinu. Na istoj skupštini o problemima velikih izložbi koje se prikazuju u umjetničkim muzejima održao je referat Henning Bock, a Lenz Kriss-Rettenbeck o problemima postavljanja povijesnih izložbi. Oba referata su objavljena u ovom broju časopisa.

U napisu pod naslovom "Prirodoslovni muzeji - mjesta istraživanja" Karl-Otto Meyer govori o ekologiji kao važnom zadatku istraživača, napominjući da se već sredinom prošlog stoljeća počelo naglo razvijati istraživanje objekata i materijala, životinjskog i biljnog svijeta, te životne sredine.

Zatim slijedi kratak napis "Nove opasnosti rasvjetnih tijela i akril-stakla" prema izvještaju Srećka Bošnjakovića, savjetnika Württenberškog pokrajinskog muzeja u Stuttgartu, a nakon toga recenzija Andreasa Grotea na 16 izložbi "Firenca i Toscana u doba Medičejaca". O izložbi "Augsburg između renesanse i baroka" govori Kurt Löcher u članku pod naslovom "Svijet na prelazu".

Nakon informacija i raznih vijesti s područja muzeologije i kulture objavljen je pregled sadržaja koji je objavljen u Museumskunde tijekom 1980. godine.